

Příprava pro křest ve vodě

A: příklad křtu pro nás

Matouš 3,13–17 Tehdy Ježíš přišel z Galileje k Jordánu za Janem, aby byl od něho pokřtěn. Ale Jan se mu v tom snažil zabránit a říkal: „Já bych měl být pokřtěn od tebe, a ty přicházíš ke mně?“ Ježíš mu odpověděl: „Nech to nyní; neboť takto je třeba, abychom naplnili všechnu spravedlnost.“ On ho tedy nechal. Když byl Ježíš pokřtěn, vystoupil hned z vody. A hle, otevřela se mu nebesa a spatřil Ducha Božího, jak sestupuje jako holubice a přichází na něho. A hle, ozval se hlas z nebes, který říkal: „Toto je můj Syn, Milovaný, v němž jsem našel zalíbení.“

- důkaz křtu ve vodě ponořením
- Ježíš náš příklad v poslušnosti Božímu slovu
- víra v Boží moc a spravedlnost

Matouš 28,19–20 Jděte tedy a číňte učedníky ze všech národů, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha Svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku. Amen.“

- příkaz pro nás – nečinit fanoušky, ale učedníky, a křtít je

B: další biblické příklady

Skutky apoštolské 2,37–38 Když to uslyšeli, byli hluboce zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: „Co máme dělat, muži bratři?“ Petr jim řekl: „Učiňte pokání a každý z vás ať se dá pokřtít na základě jména Ježíše Mesiáše na odpuštění svých hříchů, a přijmete dar Ducha Svatého.

- odpověď na Boží dotek je pokání a křest

Skutky apoštolské 2,41 Ti, kteří radostně přijali jeho slovo, byli pokřtěni a toho dne bylo přidáno asi tři tisíce duší.

- začala běžná praxe – křest bez výjimky

Skutky apoštolské 8,12 Když však uvěřili Filipovi, který jim zvěstoval evangelium o Božím království a o jménu Ježíše Krista, dávali se pokřtít muži i ženy.

Skutky apoštolské 8,36–39 Jak pokračovali v cestě, přišli k jakési vodě. Eunuch řekl: „Hle, voda. Co brání, abych byl pokřtěn?“ Filip řekl: „Jestliže věříš z celého srdce, je to dovoleno.“

Odpověděl: „Věřím, že Ježíš Kristus je Syn Boží.“ Rozkázal zastavit vůz a oba, Filip i eunuch, sestoupili do vody, a Filip ho pokřtil. Když vystoupili z vody, Pánův Duch uchopil Filipa a eunuch ho již nespatriil, ale pokračoval ve své cestě a radoval se.

- nejprve je třeba, aby člověk uvěřil, že Ježíš je Syn Boží, tedy křest nemluvnat není biblický
- další důkaz, že křest byl skrze ponoření

C: Co je to vlastně křest?

jen stručně – *Římanům 6,3–4 Což nevíte, že my všichni, kteří jsme byli pokřtěni v Krista Ježíše, jsme byli pokřtěni v jeho smrti? Skrze křest jsme byli spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom i my, tak jako byl Kristus skrze slávu Otce vzkříšen z mrtvých, vstoupili na cestu nového života.*

- znamení toho, že když jsem ponořen = umírám já, umírám starému životu, když se vynořím = je vzkříšeno nové stvoření pro nový život v Kristu
- křest = pohřeb, který následuje po smrti + vzkříšení spolu s Kristem
- další verše pro studijní typy: Kol 2,12; Gal 3,27

D: otázky pro křesťany před křtem

1. vyznal jsi své hříchy Ježíši – tedy činil jsi pokání?
2. věříš, že Ježíš Kristus je Syn Boží, že zemřel nevinně za tvé hříchy a byl třetího dne vzkříšen?
3. přijímáš Ježíše nejen jako svého Spasitele, ale i jako svého Pána? – Poddáváš mu svůj život?

– tedy tě křtím nyní ve jméno Otce, Syna i Ducha svatého. A po vynoření: Tvůj starý život i člověk je pohřben, povstal jsi k životu novému skrze moc Ducha svatého. Amen.

E: Někdy mají lidé problém s tím, že už byli pokřtěni jako děti v katolickém kostele, mají se znovu (dle svých slov) překřtít?

viz výše: praxe katolické církve je nebiblická, protože

- 1) neděje se ponořením
- 2) většinou nenásleduje po uvěření, když se křtí miminka
- 3) často je křest prováděn s patronací nějakého „svatého“, člověk může obdržet i jeho jméno
- 4) člověk se do smrti stává dítětem katolické církve, ona jeho matkou

Marek 16,16 Kdo uvěří a bude pokřtěn, bude zachráněn. Kdo neuvěří, bude odsouzen.

- 1) uvěřit
- 2) pokřtít se

Mám se tedy tzv. překřtít?

- 1) Z výše uvedeného je zřejmé, že se nejedná o křest, ale nějaký obřad, biblicky, tedy ani v duchovním světě není platný, naopak přináší duchovní zátěž jak kvůli patronaci, tak kvůli tomu, že křtem v katolické církvi se stává člověk jejím doživotním členem, ona jeho duchovní matkou!
- 2) I kdyby to bylo platné, níže uvedený verš popisuje, že Pavel se nebál člověka pokřtít „správně“. A ani tito lidé s tím neměli problém a nechali se „znovu“ pokřtít. Navíc Jan, který křtil i Ježíše, jistě nebyl nebiblický, přesto bylo potřeba naplnit „literu“.

Skutky apoštolské 19,3–5 Řekl: „Jak jste tedy byli pokřtěni?“ Oni řekli: „Janovým křtem.“ Pavel řekl: „Jan křtil křtem pokání a říkal lidu, aby uvěřili v toho, který přijde po něm, to jest v Ježíše.“ Když to uslyšeli, dali se pokřtít ve jméno Pána Ježíše.